

denne Gyne, hvorimod Circulairet af 1805 aldeles ikke indrømmer dem denne, men kun paalægger dem den Forpligtelse, at de skulle skaffe dem Huus, naar de blive trængende dertil, og giver dem Ret til at faae Betalingen tilbage, forsaavidt de Vedkommende have Gyne dertil; men først skulle de i ethvert Fald i et halvt Aar faae Ristio, og, naar den Tid er forbi, og de ikke kunne betale Huusleien, ere de hjemfaldne til Fattigforsørgelse i Districtet eller i et andet District, hvor de høre hjemme. Naar disse Ord falde hørt, bliver det ikke muligt, at der kan optages andre huusvilde Personer end de, der alligevel høre under Communens Forsørg; thi, er det endog saa Løsgængere eller Personer, der ikke høre Sognet til, maa Communebestyrelserne dog af Humanitetshensyn og ifølge de Forpligtelser, som paaligge dem sørge for, at de faae Huusly i Fattighuset eller andetsteds med Recours til den Erstatning, de kunne faae i vedkommende Fattigdistrict. Høre de hjemme i Communen, og der skal staaes dem temporairt Huusly, kunne de naturligvis hverken mere eller mindre blive berettigede ved, at Ordene „huusvilde Personer“ staaes saaledes tomt, som jeg har ønsket det. Forsaavidt jeg herved skulde, have formaaet at gjøre det tydeligt, hvad min Mening er dermed, haaber jeg, at jeg idetmindste vil faae nogle Stemmer for, at disse Ord ikke ere saa

fuldstændigt berettigede paa dette Sted, som det har forekommet flere af de ærede Medlemmer i Forsamlingen. Jeg troer, at de fuldkommen vel kunne gaae ud, uden at der paabyrdes Vedkommende større Forpligtelser eller tildeles Andre større Rettigheder, end de efter de tidligere Bestemmelser have og fremdeles bør have.

Voigt: Jeg skal tillade mig aldeles at tiltræde, hvad den sidste ærede Taler har anført om, at det ikke er Meningen med den provisoriske Anordning at bestemme, hvilke Individer Communerne ere pligtige at tage under Forsørgelse, men kun at lette Communerne Afgang til at skaffe Huusly eller Bolig for dem, der trænge dertil. Ifølge den bestaaende Lovgivning er det nemlig allerede givet, hvilke Individer det er Communens Pligt at tage sig af, nemlig ikke alene dem, der virkelig ernære sig og opholde sig der, men Enhver, der i Sognet bliver trængende til Understøttelse, altsaa endog saa dem, der paa en Reise kunde blive trængende til Fattigvæsenets Hjælp; og jeg mener, at, dersom man trænger til Huusly eller Bolig for saadanne Individer, maa Communen ligesaavel i dette Tilfælde, som naar den trænger til Bolig for de Fattige i Sognet, være berettiget til at gjøre Brug af den Ret, som den provisoriske Anordning giver dem. Jeg skal derfor være aldeles tilbøielig til at stemme for den sidste ærede Talers Amendement.